

K15

KAHEKONED

II KL

K15547

V. Küt II B kl.

Kaks paju

URBA.

6.1.35.

Ühel paju oksakesel oli kaks süd-
pehmet paju kassikest ja nad vestlesid
sellest, et kumb on meist ilusam ja
võrdsam. Kõvemini puu külges kinni. Üks
ütles: "Eks mina olen ikka kõvemini puu
külges kinni ja ilusam!" Teine sai aga
pahaseks ja ütles ka: "Sina oled vanem
ja vaata missugune inetu kleit sul on,
aga mina olen alles noor, ühtlasi palju

palju ilusam ja ka kõvemini pui kul-
ges kinni!" Nii vaieldes muutus nende sõna
vahetus ikka aegedamaks. Viimaks hüüdis
esimene: "Küüd ma tean, vaatame kumb
meist enne maha kukub, see on kaotanud!"

Möödusid päevad, möödusid nädalad,
kuna paju kassikused ikka veel mõlemal
alles olid. Ning vumaks tirs hoopis kuku-
kus maha ja esimene oligi mõrja

PEDAGOOGIKA
ARHIIVMUSEUM
FOND K15547

Õ. Villemsoar.

Otsene kõne.

6 IV 35

Ühel päeval saatis ema mind
poodi, andes raha ja ütles: „Too
400. gr. sigurt.“ Teel kordasin ikka
enese ette: „Sigur, sigur.“ Astudes
poodi, unustasin ma aga ära ja
küsisin: „Palun 400. gr. siirupit.“
Siirupit,“ kordas poodnik, „mul
ei ole siirupit.“ Pettunult astu-
sin poest ja sammusin teisi. Lin-
gi küsisin: „Kas teil on siirupit?“

...millel?

Poodnik vastab: „Kuhu ma ta panen? Kas ema ei annud sulle nõu, kuhu seda panna?“ „Ei annud.“ „Mine too siis nõu.“ Selle asemel, et minna nõu järele, läksin kolmandasse poodi ja küsisin uuesti siirupit. Küsitakse: „Mida sellega teed?“ Ema paneb seda kohvi hulka, vastasin: „Laan naerulagina osaliseks poes ja jooksen minema, endal nutt

Lee. Kothas.

kurgus. Kodus ootas aga ema ajata sigurit, kuna mina jooksin poest poodi ja küsisin siirupit. Ei aidanud siis muud, kui ema läks ise, sest mul oli häbi tagasi minna.

Lea. Kotkas.

Kahekõne. 6. IV 35.

Häisin jalutama, koh-
tasin kooliõde Salmet.
„Tere hommikut Lia!
Huhu: sa siis tõttad,
et sa mind tähelegi
ei pane? On näha, et
sul minu jaoks silmi
ei ole.“ „Ei kallid Salmet!
Kas tead mina olin
praegu oma koolitööde
juures, sest varsti tuleb

kevad ja siis on tarvis
hää tunnistus koju
tulla, ei tahaks mitte
istuma jääda. "Jah"
see on õigus, Lia:
Minagi mõtlen seda,
et oleks ikka parem, kui
jälle edasi saab, siis on
rõõmsam tuija ja on ka
vanematel hea meel.
Aga kuule, kuhu sa
tänavu suvel ka rohe-

5.
"lisse lähed? Ei tea ei
ole veel sellest vanemate-
ga rääginud, võib olla,
et peab ainult Kadri-
oru ja Piritaga leppima."
"Aga mina vist sõidan
Karva-Jõesuht. Mul on
säääl onu ja tema lu-
bas oma juure võtta.
Aga nüüd ma pean
minema, sest ema ootab,
Kooli-tööd on ka veel

teha. Noh, siis "Jumalaga!"

"Jumalaga," vastas Lia ja
mõlemad koolioed läksid
igaks oma teed.

Monika Olle

Kahekõne.

6.IV 35.

Ema ütles: "Ester, mine poodi.

Ja too mulle üks pakk tike.

Ester vastas: "Küll ma lähen."

Ester pani palitu selga ja läks
poodi. "Tere väike tütarlaps.

"Tere, tere, poeproua hüüdis Ester!
Mida tohiksin pakkuda?"

"Paluksin üks pakk tike."

Ester sai tikud ja läks koju.

Ema küsis: "Kus on tikupakk?"

Ema, ma unustasin tikupaki

poodi." Ema ütles: "Mine too

tikupakk ära! Ester jooksis

poodi ja küsis ärevusega:

Kas mu tikupakk on siin?
 Poeproua vastas: „Siin on küll
 üks tikupakk. Ester ütles:
 „See on minu pakk.“ Võttis
 paki ja jooksis koju.

Hunt ja siga. (loetud kahel korral)
 Ühel päeval tuli hunt met-
 sast talu õue ja tahtis pörsast
 murda. Ta nägigi emise ühes pör-
 sastega porilombis ja ütles emi-
 sele: „Anna mulle üks pörsas
 lõunaks!“ Emis vastas: „Tule mõne
 päeva pärast, praegu on pör-
 sas lahja ja kondine, küll
 siis saad rasvase.“ Hunt oli nõus
 ja rõõmustas: „Nüüd saan ilusa
 pörsa!“ ja sõi rõõmsasti met-

sa. Täavi päeva pärast tuli
hunt jälle ja ütles emisele: „An-
na põrsas kähku süa, muidu
söön su enese!“ – „Ja koke,“ vas-
tas emis, „oota veidi, põrsas on
porine, pesen enne puhtaks,“
nü ütles emis ja läks. Emis aga
ei mõelnudki anda põrsast hun-
dile, vaid jooksis kähku põr-
sastega peitu. Hunt ootas õhtu-
ni, siis sai pettusest aru ja läks
tühja kõhuga metsa.

H. Kello.

Kahekõne 8IV35.

Emma hüüdis: „Aino, tule tuppa
ja siis mine, poodi ja too mulle
leiba!“ „Tere,“ ütles Aino. „Tere,“ vastas
kaupmees.“ Emma ütles: „Mina lähen
turule!“ „Mis sina, sääl lähed
ostma?“ küsis Aino. „Vinge,“ vastas ema.
„Mina tulen ka kaasa.“ „Ei tule, õues
on külm ja sina võid haigeks jääda!“
ütles ema. „Ei jää vaisthes Aino emale
vastu.“ Kuid ema ei võtnud ikkagi

Ainat turule kaasa.

Taieke Ladas

Kahe kõne

b. IV. 35.

"Tere Juss!" "Tere Juss!"

"Kuidas käbarad käi-
vad?" küsis Juss. "Mis
tall ikka on, longin
niisama mööda ilma
ja otsin tööd," ütles
Juss. "Siis oleme ühesugu-
sed sellid mõlemad,"

üistles vastas Juss. Jass
kaebama: „Ega seda
tööd nii kerge leida
ei olegi.“ „Jah, see on
õigus küll! Head aega!“
„Ela hästi!“ hüüdis
Jass.

L. Blum 1904.

6 IV 35

Kahetõne.

Juss pidi laadale minema. Teel
tuli taale Jaan vastu ja Jaan
küsis: „Kuhu sa lähed Juss?“ „Ma lä-
hen laadale,“ vastas Juss. „Mis sa
sealt?“ „Ma ostan ühe põrsa. Hiljuti
tapsin sea ära ja nüüd ostan uue se-
letas Juss. „Aga kuhu sina püüdid
minema?“ küsis Juss „Ma pidin mi-
nema naabri talle!“ sõnas Jaan.

Otsene kõne.

Ēma ütles Lindale: „Mine poodi ja too mulle üks sidrun!“ Linda läks; poodi jõudes ütles ta: „Tere!“
 Giis küsis kaupmies: „Koh, mis siis väike preili soovib?“ Kuid Lindal oli läinud mehest ära, mis ta pidi ostma, ta ütles: „Ma palun üks apelsin!“ Talle antigi apelsin. Kodus ütles ema: „Ēgas ma apelsini tahtnud, mine vaheta ümber sidruni vastu!“

Stare Rome.

J. Brenner.

II Bkl

6. IV 35.

Küggine.

Kahekõne.

Kass, koer ja jänes.

"Tere koeraonu, tulin sind
ka vaatama. Kuidas elad
ka"? hüüdis Küssulüüsu."

"Oh, eks ikka vanarüüsi,
pole ümberkaudses ei kihku
ega kähku. Kuid ma rää-
gin sulle pealegi midagi.

"Oot las ma tuletan meele."

Kassil vähe kannatust,
hakkavad rüütlema koeraga,
aga koeral meele ei tule.

Lüis tuli veel üks külalane,
see oli va jänes Hopp. Ta
tormas nüsuguse hooga,
et pauskas mõlemad
maha, took imestasid rüü-
lejad ja unustasid rüüde-
mise ära.

5. IV 1935. Kakekõne. M. Gjosberg

Hord pidi isa sõidona maalt
linna ja Väike Arno küsis: „Mis
parast, sa sõidad linna?“ „Eile
parast, et pean linnast ema-
le ja Arnole kinke tooma.“

„Kas tõesti lähed meile kinke
ostma!“ hüüas Arno, „Alga kui
Arno paka laps on, siis too
emale üksi arastarisa Alga isa
kui ma olen hea laps, kas sa
siis annad minu kingid ikka emale?“

küsis Arno „Ole aga hea laps,
küll siis toon, mis lubasin,
ja isa sõidis linna poole.

J. Kusberg

Kahekõned.

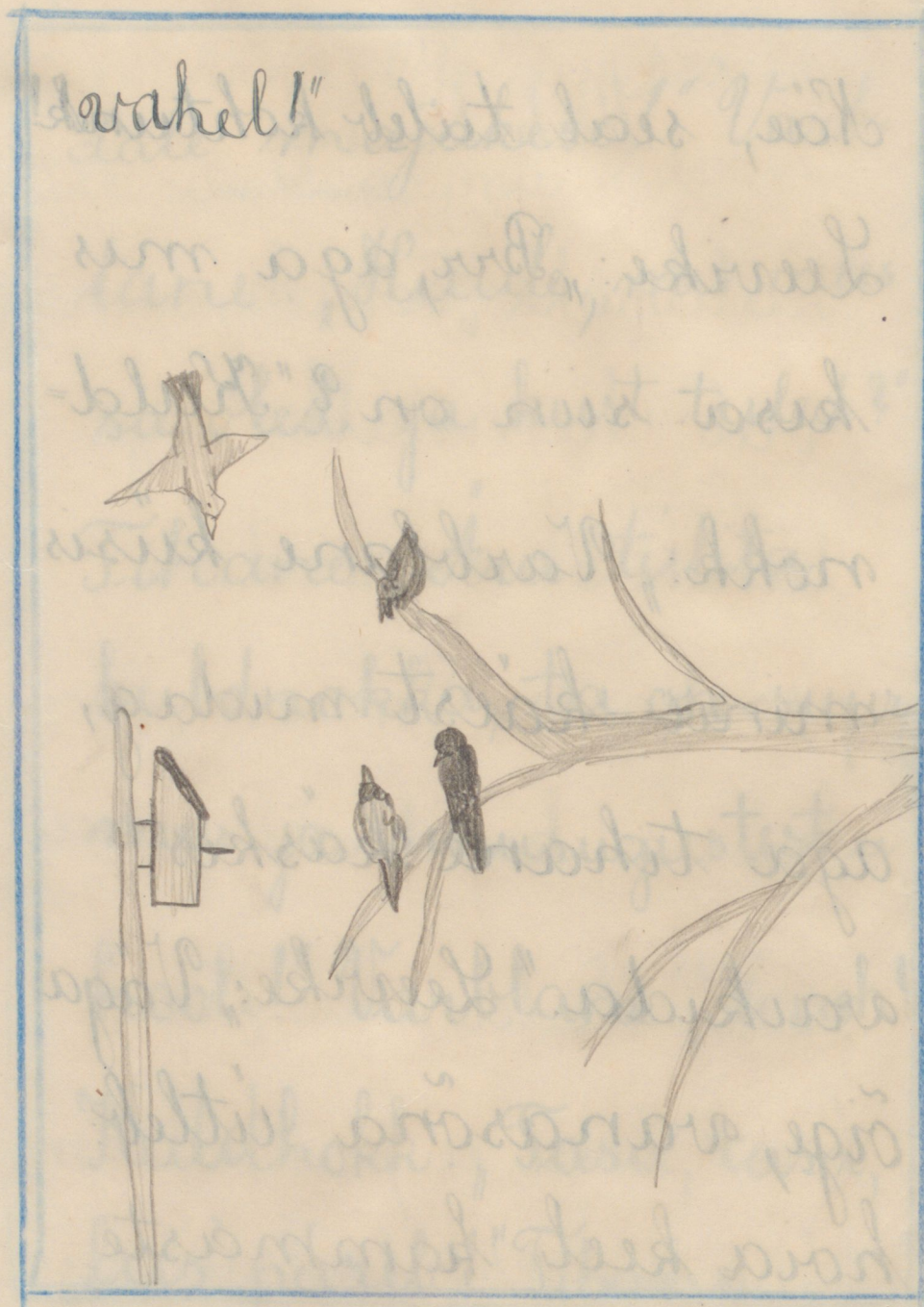
(õtsekõnesed)

Kuldnokk: „Tõhoh, siin
vul lumi alles! Aga
lähem otsin endale
pesakasti.“ Tihane: „Oi, oi,
härja kuldnokk juba
süü!“ Kuldnokk: „Tere,
tere, sind ei pannud ma
tähelegi, sest leidsin en-

dale majakese!" Varblane:
lane: "Huule, mis mees
sa oled ja kust tuled?"

Tihane: "Ara tilita
kuldnokka, ta on suur
mees ja sirusugustest ei
hooli!" Varblane: "Noreh!"
Kuldthokk: "Tasa, tasa,
las' pärib!" Tihane:

Käe, seal tuleb kohturik!"
Leevike: "Brv, aga mis
kisa siin on?" Kuld-
nokk: "Varblane küsis
minu käest midagi,
aga tihane käskis
vaikida." Leevike: "Väga
õige, vanasõna ütleb:
hoia keel hammaste

6. IV. 35.

A. Tänavas

Kahekõne
 Karu oli metsast hea saagi
 saanud ja tahtis seda üksinda
 ära süüa. Teel koju minnes
 tuli talle hunt vastu. „Kuhu
 sa lähed niisuguse koormaga?“
 küsis hunt. Karu vastas:
 „Lähen koju ja sain teilt va-
 na hirve raipe kätte.“ Hunt
 ütles: „Anna pool mulle,
 ega sa teda üksinda ära
 jõua süüa.“ Annaks küll,

aga pole nuga!" "Oot!, mul
on nuga," ning hunt võttis
taskust noa. Nüüd oli karu
hädas, sest see ei olnud
mitte hirve raip, vaid hea
jänese praad.

Laale 3.
Vaikene.
Ema käskis Vaiket poodi
minna ja 1 liiter piima tuua
Vaike läks poodi ja ütles:
"Tere hommikut." Kaupmees
vastas: "Tere hommikut," ja
küsis: "mida laps soovib?"
"Lubage mulle 1 liiter piima,"
vastas Vaike. Kaupmees valas
piima kannu. Siis küsis
Vaike: "Kui palju maksab

piina liiter?" "8 senti," vastas
kaupmees. Vaike ulatas raha,
võttis kannu ja ütles: "Hlaäd
aega!" "Hlaäd aega!" hüüdis
kaupmees talle järele.

Nesselmann

Kahikõne. 617.35.a.

Emma ütles: "Monika, mine
poodi ja too minule säält üks
kilo makarone!" Monika vastas:
"Ma lähen kohe." Monika läks
poodi, säält küsis kaupmees:
"Mis väike preili soovib?" Mo-
nika vastas: "Ma palun üks
kilo makarone." Lius andis

kaupmees talle makaronid ja
Monika jooksis koju.

shu hlaas durim vat aj ibooq
:atsoor adinall"! etoradom olid
shu hlaas durim vat aj ibooq
:atsoor adinall"! etoradom olid
shu hlaas durim vat aj ibooq
:atsoor adinall"! etoradom olid
shu hlaas durim vat aj ibooq
:atsoor adinall"! etoradom olid

Lehte L. II 3 kl

Kahekõne. I. umbes kirj

Konn ja sipelgas jooksid
võidu. Konn jõudis ette.
"Ara jookse nü ruttu!"
küsendas sipelgas. "Mul
on ju pikad koivad, ma
ei sa minna aegamööda,"
vastas konn.

konn läheb kooli! "Tea..."
lämbis ühe, ha takas...

9. IV 35

Kahekõne

Virveke elulugu

Kord elas üks tütarlaps, ni
mega Virve. Yügisel, päev en-
ne kooli minekut, ütles ema
Virvele: „Virve, kas tead, et
horeme lähed kooli!“ Tean küll
hüüdis Virve, Ma tahaksin
näha, mis moodi näeb kool

välja! Kas nü sama kui las-
tead? "Ema naeratas ja
sõnas: "Tänael välja teist
moodi kui lastead!" Virve
mõttles: "Si tahaksin küll
kohe minna kooli!"

Tallinna XI Nõukooli II^B klassi
õpilaste emakeele tööd 1934/35.
õppeaastal.

Õpilased.

Vaike Nüit
Öie Villmaar
Lea Kotkas
Monika Elle
Aino Kopp
Helmi Kello
Vaike Ljadas
Laine Blum
Salme Brenner

Nuggine
M. Grosberg
Sigrid Kusberg
Aino Tänavas
Saale Ispet
Nesselmann
Lehte Lilleoja
Aino Voolmann-Võsammäe

Sp. Kitzburg

PEDAGOGIKA
ARHIIVMUSEUM
FOND K 15547